

RAGNHILD GOTAAAS

TO ROM OG KJØKKEN - 1948

Vi satte bo i 1948. Vi fikk leilighet i et helt nytt hus. Leiligheten bestod av stue med peis, et lite soverom og et stort kjøkken. D.v.s. det var ikke noe ordentlig kjøkken. Men det hadde innlagt vann, utslagsvask, samt en vanlig porselensvask hvor vi vasket oss. Hylle og speil over.- Skurebøtte under vasken.

Det var mangel på alt. Man var temmelig avhengig av bekjentskaper for å skaffe seg utstyr til huset. Vi fikk kjøpt både teservise, kaffeservise og middageservise, men selvfølgelig usett. Man måtte bare ta det man kunne få. Middagsserviset var sikkert en feilvare for det hadde en del flekker og uregelmessigheter.

Komfyr fikk vi også p.g.a. bekjentskap. Kjøleskap fikk vi; bryllupspresang fra USA. Det var en stor sensasjon. Det var ellers ikke å få kjøpt og det var ikke mange unge mennesker som hadde kjøleskap. Vi fikk også elektrisk brødrister i presang fra USA. Ellers hadde vi ingen tekniske hjelpemidler.

Støvsuger og en meget primitiv vaskemaskin, som ikke gjorde annet enn å vaske tøyet, ikke skylle eller sentrifugere, fikk vi etter mange år. Telefon var det jo ikke mulig å få, ikke ville vi hatt råd til det heller. Vi hadde en meget god radio. Fjernsyn fantes naturligvis ikke.

Vi hadde bad i den andre enden av huset, d.v.s. badekar og WC. Ikke vask her. Vi hadde ikke egen entre, men hang ytterklærne i en slags fellesgang utenfor stuedøren.

Kjøkkenet hadde også to kjøkkenbenker, men ingen oppvaskkum. Hvitskurte benker. Jeg skurte dem hver uke. Vi hadde også ett overskap og et slags spiskammerskap. Her hadde vi rødretete gardiner, klaffebord med Budalsstoler foran vinduet. Riktig koselig. Nesten alle møblene kjøpte vi nye, så det var mulig. Alm var en vanlig tresort, og det hadde vi både i skatoll og stuebord. Ellers furu og bjerk.

Soverommet var delikat med lysegrønn tapet, bjerk soveværelsemøblement og rosablomstret senge-teppe. Gulhvite kappegardiner. Gulvene var smale, lakkerte bord, og vi hadde filleryer på gulvet. Vi hadde det hyggelig. Alle 4 vinduene vendte mot syd. Det var masse formiddagssol. - Tekstiler var jo rasjonert. Jeg husker ikke hvordan vi fikk tusket til oss stoff til gardiner etc.

Vi bodde i 1. etasje, uten balkong. Det var en liten naturtomt på den andre siden av veien, hvor vi av og til tok ettermiddagskaffen. Vi hadde mye tinn og keramikk, som vi hadde fått meget av til bryllupet. Naturlig nok ikke så mye sølv for det var ikke å få uten å levere inn gammelt sølv.

Vi betalte 150 kr. pr. mnd i husleie, pluss el. oppvarming, som var ganske meget for en lønn på 400 kr. Vi spedde på med litt oppsparte midler. Ellers hjalp det godt at vi spiste middag hos våre respektive foreldre nesten hver søndag.

Det var kort vei til trikken. det var bra, for vi hadde jo ikke bil. Det var heller ikke langt til butikken for dagligvarer, det var også bra for det tok tid å handle. Det var fremdeles rasjonering på flere matvarer. Vi måtte trekke lapp og vente på tur. Alle kolonialvarer ble veiet opp, så det gikk ikke så fort.

Da vi skulle være borte ett år, leiet vi ut leiligheten, delvis møblert. I første omgang for et halvt år. Vi fikk en masse svar på annonsen vår. Husmangelen var stor. Vi lagret de møblene vi var

redde for. Leieboerne hadde klart seg med det som var igjen. Ektemannen ble senere direktør for et skipsverft. Alt i alt følte vi oss veldig privilegert i forhold til venner som satte bo på samme tid. Mange ble innlosjert hos foreldrene på ett eller to rom.